

falder ind under disse Lovbestemmelser, idet disse ikke har Hensyn til enhver Sygdom, som overhovedet er smitsom, men kun til saadanne, der er smitsomme under saadanne Former, at de kan betegnes som epidemiske. I saadanne Tilfælde har Justitsministeriet maattet afgøre Tvivlen, — saaledes Skrivelser af 20. Maj 1892 — Ministerialtidende 1892 A. Nr. 174 — og 26. Januar 1895 — Ministerialtidende 1895 A. Nr. 19 —; men da Ministeriet ikke har haft nogen udtrykkelig Bemyndigelse til at træffe saadanne Bestemmelser, foreslaas det nu at give Ministeren denne Bemyndigelse.

Endvidere foreslaas det at give Ministeren Bemyndigelse til at træffe Foranstaltninger mod ukontrolleret Indførsel og Behandling af Smitstof, som stammer fra de i Loven omhandlede Sygdomme (Bakteriekulturer og lignende), idet det synes ønskeligt at have Mulighed for at kunne hindre Misbrug af saadant Materiale, der er nødvendigt til videnskabeligt Brug, medens der ikke her er Tale om Bakteriopræparater til Anvendelse i den praktiske Lægevirksomhed.

Der klages fra mange Sider over, at de nu som Desinfektører tjenstgørende Personer ingen Faguddannelse har, saa at de betydelige Beløb, som udgives til Desinfektioner, langt fra svarer Regning. I Erkendelse heraf har Justitsministeriet medvirket til Oprettelsen af særlige 14-Dages Desinfektionskursus i København, og det foreslaas nu at kræve en saadan kortere Uddannelse hos de Desinfektører, som fremtidigt antages.

Bestemmelsen i 2det Stykke om, at Justitsministeren kan tillade Ligbrænding ogsaa i Tilfælde, hvor de ellers i Lovgivningen om Ligbrænding opstillede Betingelser ikke er opfyldte, svarer til Regelen i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførselse i Riget af 12. April 1911 § 16, 4.

Det vil formentlig være praktisk indtil videre at holde de nugældende Regulativer i Kraft.

Til § 30.

Bestemmelsen er en udvidet Gengivelse af Regelen i Lovens § 2, 6te Stykke, 2det Punktum, og vil formentlig findes selv-følgelig.]

Til § 31.

Det maa vistnok erkendes, at den i Lovens § 24 fastsatte Betaling er ret lav

efter Nutidens Takster i andre Forhold. Da Embedslægernes Lønningsforhold nu er ændrede ved Loven om Embedslægevæsenets Ordning, vil man dog formentlig kunne indskrænke sig til visse mindre Lempelser her ved Gennemførelsen af Metersystemet. Afstandene i 2det Stykke, 2,000 Alen, halv Mil og Mil, foreslaas derfor ændrede til henholdsvis 1 km, 5 km og 10 km, idet dette vil give afrundede Tal at regne med. Dette vil give Lægerne en Forhøjelse paa 2 Kr. — fra 2 til 4 Kr. — for Sygebesøg i den Kreds, der er mellem 1 km og 2,000 Alen fjæret fra deres Bolig, men vil til Gengæld gøre Vederlaget lidt lavere paa de længere Rejser, idet der nu gives 4 Kr. for Sygebesøg indenfor en Cirkel med en Radius paa 1½ Mil og udenfor denne ydes et Tillæg af 1 Kr. for hver fulde halve Mil, der rejses yderligere, medens efter Forslaget den 4-Kroners Takst vil blive gældende indenfor en Cirkel med en Radius paa 15 km, altsaa næsten 2 Mil, og Tillæget paa 1 Kr. kun ydes for hver 5 km. Hvorledes denne Ændring vil virke økonomisk, er det ikke let at sige, idet det i Regelen vil bero paa lokale Forhold, hvilken af Forandringerne der vil virke mest; men i det store og hele vil der neppe ske væsentlige Ændringer i den nuværende Tilstand. Det drejer sig i øvrigt her ikke om særlig store Beløb; som Bilag 3 udviser, er for de af Statskassen i Finansaaret 1910—11 refunderede Beløbs Vedkommende Udgifterne i alt til Lægers

Vederlag	4,432 Kr. 50 Ø.
Dagpenge.....	147 — ” —
Befordringsgodtgørelse ...	1,909 — 50 —
eller i alt...	6,489 Kr. „ Ø.

hvorved ogsaa henvises til den af den i Bemærkningerne til § 16 omhandlede Kommission afgivne Betænkning angaaende Ordningen af Embedslægevæsenet og den kommunale Sygepleje i Danmark, Bilag XIII, Side 106, hvor Embedslægernes samlede Indtægt efter denne Lov opgøres til i Aarene 1905: 4,701 Kr.; 1906: 3,625 Kr.; 1907: 4,629 Kr.; 1908: 6,705 Kr. 60 Ø. og 1909: 5,853 Kr. 80 Ø.

Den tidligere fremkomne Tvivl om Forstaaelsen af Ordet „By“, se Justitsministeriets Skrivelse af 30. Oktober 1889, Ministerialtidende 1889 A. Nr. 310, har foranlediget Tilløjelsen i Lovens 2det Stykke om Købstædernes Markjorder. Denne synes atter at volde Tvivl om, hvorvidt den deri nævnte Afstand